Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 50 (834) * joi 14 decembrie 1961 * 8 pagini 30 bani

A nins? Nu! E ger? Nuuu! Pe patinoarul artificial de pe Stadionul „23 August" din Capitală activitatea este însă în toi.

Micii membri ai cercului de patinaj artistic se simt ca în toiul iernii. Și pe patine, iarna, e foarte frumos!

Să discutăm

despre comportare

Pe timpuri, copii, burghezia tipărea niște cărțulii care se intitulau „Codul manierelor elegante". Acolo apăreau niște instrucțiuni ipocrite care, chipurile, îți arătau cum să te porți în „societate", ca și cum nu grija zilei de mîine, nu șomajul, nu lupta oamenilor muncii împotriva exploatării ar fi fost cele mai importante probleme sociale ci.. manierele elegante! În treacăt fie zis, aceste „maniere elegante", cu care se fălea burghezia nu erau decît o perdea menită să ascundă fățărnicia și imoralitatea ei. Muncitorilor nu le trebuiau sfaturile ei fățarnice. Ei știau foarte bine cum să se poarte: tovărășește cu cei ce muncesc și dîrz, fără cruțare cu exploatatorii. Despre felul cum obișnuiesc muncitorii să trăiască, despre respectul pe care-l au față de muncă, despre încrederea lor în forța colectivului muncitoresc, despre frumusețea relațiilor lor de familie cunoașteți și voi nenumărate aspecte. Adevărata morală este morala proletară, morala comunistă și noi ne mîndrim cu ea. Ea ne învață să facem din interesele colectivului, ale poporului muncitor interesele noastre personale, să respectăm munca și pe cei ce muncesc, să ascultăm cu răspundere părerea tovarășilor despre munca și comportarea noastră, să fim modești și perseverenți, să-i respectăm pe părinții și profesorii noștri, pe oamenii mai în vîrstă, să ne exprimăm civilizat, într-un limbaj simplu, fără înflorituri „șmecherești". În țara noastră, unde fiecare om al muncii se străduiește să-și aducă din plin contribuția sa la înflorirea patriei socialiste, sînt disprețuite și înfierate cu tărie lenea, chiulul, felul de comportare grosolan, indisciplina, lipsa de respect față de cei în vîrstă, minciuna, ca niște rămășițe rușinoase ale modului de viață burghez. Este o mîndrie pentru poporul nostru muncitor să vadă cum voi, copii, luînd exemplu de la oamenii muncii, vă străduiți, să învățați, să munciți și să trăiți așa cum ne învață partidul: cu dragoste și devotament pentru patria socialistă, pentru muncă, pentru bunul obștesc. Este nespus de frumos, și acestea sînt fapte obișnuite, să-i vezi pe purtătorii cravatei roșii dînd o mînă de ajutor pe ogoarele colectivelor, plantînd flori pe străzi și în jurul școlii, dovedindu-și respectul față de părinți, de profesori, de oamenii mai în vîrstă, învățînd cu simț de răspundere. Dar mai sînt încă, ce-i drept, puțini, copii care procedează și invers. Leneși și indisciplinați,

AL. OVIDIU ZOTTA

(continuare în pag. 3-a)

Un concurs reușit

În sala Căminului cultural din comuna Vîrtoapele, raionul Roșiorii de Vede a început concursul.

—Cînd s-a înființat G.A.C. „Scînteia"? Cîți membri a avut atunci? Cîți are astăzi?

Răspunsul pionierei Nedelea Stelica vine cu repeziciune:

— În primul an, adică în 1950: 36 de familii, iar acum, 1.777 de membri.

„Care e producția medie de porumb la hectar pe 1961? Care e cea planificată pentru anul următor?", urmează șirul de întrebări, și copiii răspund cu siguranță.

Nedelea Stelica, Ciobanu Constanța, Mititelu Ilie — cu toții s-au pregătit la fel de bine. Aplauzele nu mai contenesc.

Concursul „Drumeții veseli" cu tema „Să ne cunoaștem comuna" a fost o acțiune interesantă pentru care pionierii s-au pregătit cu sîrguință.

Ce e nou în unitate

In primele rînduri

Pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Găiceana, raionul Adjud au organizat ziua strîngerii fierului vechi și a maculaturii, acțiuni care s-au soldat cu strîngerea a 2.000 kg fier vechi și 600 kg maculatură, evidențiindu-se pionieri ca: Marcu Rodica, Olaru Alexandru, Iosif Elvira și alții.

S-au întreprins acțiuni în vederea înfrumusețării comunei. Astfel, s-au curățat șanțurile, iarba de pe lîngă garduri, s-a făcut de mai multe ori curățenie în curtea G.A.C. Pentru a ajuta G.A.S. s-au întreprins următoarele acțiuni patriotice: circa 400 de ore la îndepărtarea resturilor rămase de la construcția grajdului, 450 ore la descărcatul viței de vie, 300 de ore la selecționarea cartofilor și alte lucrări.

Pe ulițele satului s-au plantat 1.000 puieți de salcim, iar pentru înființarea unei pepiniere de stejar s-au strîns 1.500 kg ghindă.

Bilanț

Primul trimestru e pe sfîrșite. Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 10 din Constanța se străduiesc să-l încheie cu succes. Perseverența cu care au învățat încă de la începutul anului școlar și-a arătat roadele: note bune și foarte bune. Pioniera Coroianu Elena la limba romînă are 10 și tot 10 are și la istorie. Poate e singura elevă bună? Nu. Păunescu Doina, Suciu Ion, Tănase Elena, și încă mulți alții au note bune.

Învățătura este pentru ei o îndatorire permanentă, de zi cu zi, aceasta o știu încă de mult timp. Dar chiar la începutul anului școlar le-a amintit-o într-o adunare comunistul Gheorghe Comșa, muncitor fruntaș la Întreprinderea de mobilă și prelucrare a lemnului. „Totul pentru om, totul pentru fericirea lui! Aceasta este îndatorirea noastră de onoare. Să învățați bine, cu perseverență, să vă pregătiți pentru a fi demni constructori ai comunismului. Aceasta este îndatorirea voastră de onoare". Și pionierii i-au urmat sfatul, au învățat cu perseverență, iar acum se bucură de rezultate bune.

În clasa a VI-a A s-au adus tezele la fizică. Sînt 23 de note de la 7 în sus. Note bune la fizică s-au obținut și în detașamentul claselor a VII-a. Și aceasta pentru că pe pionierii claselor a VI-a și a VII-a îi puteai întîlni deseori în laborator.

„Să încheiem cu succes primul trimestru!" aceasta este dorința tuturor pionierilor și școlarilor. Cristea Constantin repetă clasa, Leșencu Valentina anul trecut a fost corigentă la matematică, dar, acum, și ei învață cu tragere de inimă, obținînd note bune.

Primul trimestru e pe sfîrșite... După cum ați văzut, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 10 din Constanța îl încheie cu un bilanț strălucit. Dorim tuturor pionierilor și școlarilor, din toate colțurile țării rezultate bune, pe care să le îmbogățească mereu în trimestrele următoare.

CRISTINA ANDREI

De două zile cad ploile. Astăzi, pionierii, membri ai cercului „Micii geografi" de la Școala de 7 ani nr. 1 din comuna Ștefan Vodă, raionul Călărași, fac măsurătoarea precipitațiilor.

Din viața pionierească

Sugestii pentru programul de activități în vacanța de iarnă

Ca de-obicei apropierea vacanței prilejuiește în școli o mulțime de proiecte și de inițiative, care de care mai interesante. Toate au același scop: cum să ne organizăm mai bine vacanța. Tocmai despre aceasta vom discuta și noi acum.

Vacanța e cel mai nimerit prilej pentru drumeție. Acțiunile pentru cunoașterea realizărilor regimului nostru demo-crat-popular au devenit tradiționale în organizația de pionieri. Se apropie Ziua Republicii. E recomandabil să prevedeți vizite în întreprinderi și în unitățile agricole socialiste, marșuri pionierești în cartierele de noi blocuri muncitorești, întîlniri cu activiști de partid și de stat, cu muncitori și colectiviști fruntași. Cu acest prilej, puteți pregăti mici programe artistice, formate din poezii și cîntece dedicate patriei și partidului, pe care să le interpretați acolo unde veți merge. O deosebită atenție trebuie să dați pregătirii șezătorilor pionierești dedicate Zilei Republicii, precum și programelor artistice pe care le veți prezenta cu acest prilej la căminele culturale și la cluburile muncitorești. Ele vor cuprinde cîntece și poezii dedicate patriei noastre socialiste, iubitului nostru partid, jocuri populare romînești, reviste vorbite pe tema realizărilor din anii republicii în satul sau orașul vostru.

Anotimpul rece nu împiedică excursiile. E bine ca din desfășurarea lor să nu lipsească aplicațiile practice privind orientarea cu busola și după semne naturale, semnalizarea cu fanioane, alcătuirea schiței drumului parcurs. Desigur, v-ați pregătit de mult patinele și săniuțele. Acum trebuie să vă gîndiți: ce concursuri veți organiza, cum se vor desfășura antrenamentele, unde și cum veți amenaja pistele de săniuș și patinoarele. O veste bună: la probele de săniuțe și patinaj din cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului (1 decembrie 1961—28 martie 1962) pot participa și copii, în felul următor: cei de la 10 la 14 ani la săniuțe, iar cei de la 13 ani în sus la patinaj, cu condiția ca și unii și alții, să fie admiși la vizita medicală.

Apropierea Anului Nou este o bucurie pentru toți copiii. Desigur, colectivul de conducere al unității își va aduce contribuția sa la organizarea serbării pomului de iarnă. Nu va lipsi nici carnavalul, cu costumația specifică, cu glumele și distracțiile obișnuite în acest prilej. E bine ca în timpul pregătirii carnavalului fiecare grupă să aibă sarcini precise dar diferite, astfel ca majoritatea punctelor din program să fie o surpriză pentru toți copiii.

Anul Nou înseamnă însă și... plugușor! Buhaiul și clopoțelul își vor face din nou auzite, în curind, glasurile vesele. E bine să continuați tradiția de a merge cu plugușorul la casele muncitorilor și colectiviștilor fruntași, urîndu-le, după tradiție, la mulți ani, fericire și noi succese în muncă.

Noi v-am dat numai cîteva sugestii de felul în care vă puteți alcătui programul de activități pentru vacanța de iarnă. Desigur, voi veți găsi o mulțime de forme interesante privind organizarea acestor acțiuni. Vă rugăm să ne comunicați și nouă ce v-ați propus pînă acum și, de asemenea, să ne scrieți începînd chiar din prima zi de vacanță despre activitățile voastre.

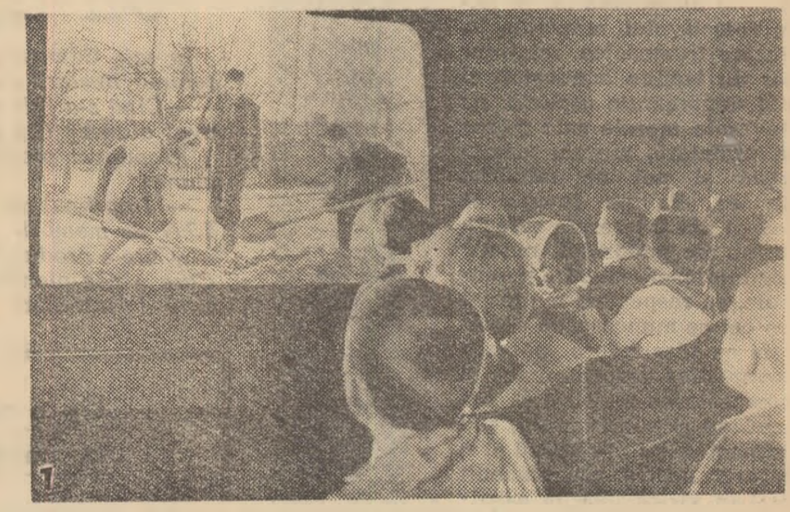

Pentru cei mici

În mijlocul satului, o clădire mare, albă și luminoasă. Este noua Școală de 7 ani din comuna Buhoci, raionul Bacău. Curățenia și ordinea domnește peste tot: se vede că și aici sînt gospodari pricepuți.

La capătul coridorului, într-o sală frumos amenajată, își petrec timpul în mod plăcut cei mici, viitorii școlari. Peste 40 de copii din comună frecventează grădinița cu regularitate. Deseori, pionierii, frații lor mai mari, se abat pe aici. E liniște la grădiniță. Copiii stau cuminți pe scăunele și ascultă atenți. Blaj Doina le povestește basmul „Capra cu trei iezi". Altă dată, pioniera Lungu Augustina, din clasa VII-a B i-a învățat pe copii cum se joacă hora. Grosu Doina, Meroșanu Dinica, Pătlăgică Sirena au jucat pentru copii „Hațegana". Pionierul Munteanu Gheorghe, din clasa a V-a B, împreună cu colegul său Ciobanu Gheorghe le-au vorbit copiilor despre școală, despre activitățile pionierilor, despre ajutorul pe care-l dau pionierii în G.A.C.

...E dimineață. Școala își așteaptă din nou prietenii. Alături de școlari sînt și copiii de la grădiniță. Și cei mici încep o nouă zi de activitate. Iar pionierii le fac noi bucurii.

MARIA NEGREA

In lumina obiectivului

Sînt interesante imaginile de pe ecran! Aceasta se vede din felul în care privesc spectatorii (foto 1).

Sînt și bine executate! Le-au realizat doar membrii cercului de foto și cinematografie de la Palatul pionierilor din București (foto 2).

Cum să-l ajutăm?

„Iamandi Marcel ne face grupa de rîs: indisciplinat, neatent în ore, nu învață. Orice am încercat, dar n-am reușit să-l facem să-și schimbe purtarea. Cum să-l mai ajutăm?", ne întreabă Popescu Elena, președinta grupei a V-a din detașamentul claselor a VI-a B și C de la Școala de 7 ani nr. 15 din Capitală.

Iamandi Marcel e primul în clasă la năzdrăvănii, dar ultimul la învățătură. Și tocmai din cauza indisciplinei, e ultimul. În timpul orelor vorbește cu colegul de bancă, cu cel din față, iar dacă vede că nimeni nu-i răspunde, trage fetele de coade și ... „discută" singur. Apoi, mereu își găsește de joacă cu ceva „interesant". E o plăcere pentru el să-și „bombardeze" prin tubul de la pix, cu boabe de orez, colegii, ba, o dată, a nimerit-o și pe tovarășa dirigintă. Atunci, unii încep să rîdă, tovarășa profesoară se întrerupe din explicații, se fac observații și așa se pierd minute prețioase.

„Orice am încercat". Popescu Elena, ceilalți președinți de grupe, pionierii, cu toții sînt necăjiți de purtarea lui Iamandi Marcel. Discutînd cu ei am aflat că acest „orice" sînt de fapt mustrările pe care i le aduc zi de zi, uneori și în adunări.

— Marcel, astîmpără-te!

— Marcel, te spun tovarășei diriginte!

— Marcel... Marcel...

Mereu aceeași „metodă". Pionierii întregii grupe, ca și ceilalți pionieri din clasa lor, trebuie să știe că indisciplina nu dispare de la sine, și nici cicălindu-i pe cei indisciplinați toată ziua. Iamandi Marcel trebuie să simtă că purtarea lui nu este aprobată de pionieri, că „glumele" lui nu le sînt pe plac. Iar Juncu Constantin, care îi este prieten doar la joacă, ar trebui să-l ajute mai mult pentru a-și îndrepta notele mici. „Prietenul la nevoie se cunoaște", pentru aceasta să-l ajuți, să fii exigent față de purtarea lui. Ori Juncu nu și-a dovedit încă adevărata prietenie. Grupa, sau poate chiar detașamentul să organizeze o adunare specială pentru Iamandi Marcel. Să fie scos în fața careului pionieresc. Apoi ar trebui să i se încredințeze unele sarcini, care să-l atragă, să simtă răspundere față de colectiv. Ar fi bine ca detașamentul să viziteze o uzină, să vadă cum lucrează muncitorii, să organizeze o întîlnire cu cîțiva utemiști. Cîte nu ar avea de învățat Iamandi, și sîntem siguri că și alți pionieri, din toate aceste activități. Lui Iamandi Marcel ținem să-i spunem că a fi indisciplinat la ore, a hoinări pe străzi, a fi bătăuș — toate acestea trebuie să dispară din comportarea sa. Pionierul se pregătește să devină un adevărat cetățean al patriei socialiste, un bun muncitor, un adevărat tovarăș. Și tu, Marcel nu trebuie să uiți aceasta.

GETA KELNER

Pionierii din Liești

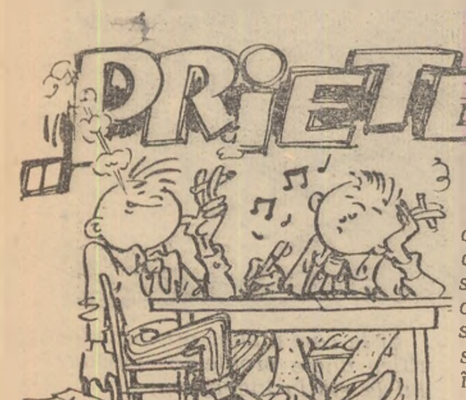
Într-una din zile, în fața clădirii Sfatului popular al comunei Liești, regiunea Galați a apărut o grădiniță cu flori. S-a aflat că, în urmă cu o zi, după-amiază veniseră pionierii cu unelte și, pînă cînd începuse să se însereze, grădinița era gata. Desigur, faptul n-a uimit pe nimeni. Aceasta, nu numai pentru că pionierii din Liești au mai sădit flori și la școală, pentru că au plantat și pomi pe marginea șoselei, dar mai ales pentru că se știe bine că ei au folosit fiecare prilej ca să-și arate dragostea lor pentru Sfatul popular din comună. Și cum s-ar putea altfel? Doar sub ochii lor, cu ajutorul Sfatului popular, s-au schimbat atîtea în comună. Școala, Casa de cultură, șosea asfaltată, magazin universal, blocuri cu două etaje, toate noi și frumoase. Cît despre lumină electrică, aparate de radio, televizor, biciclete, acestea sînt lucruri obișnuite...

Unui străin i s-ar fi părut curios acest aspect: un bărbat cu statura impunătoare, cu părul alb și privire tinerească, ascultă cu atenție un grup de copii care-i explică ceva cu multă seriozitate și aprindere. Și totuși, e un aspect obișnuit. „Sîntem tare bucuroși că vom avea în comună stadion", spune unul dintre băieți. „Vrem să dăm și noi o mînă de ajutor la construirea lui", propune altul. „Merg și fetele", completează o pionieră. Apoi, careva explică tovarășului Alexandru Borșan, președintele Sfatului popular, că ei s-au și organizat pe echipe, că au uneltele și că negreșit vor face treabă bună.

Într-adevăr, pionierii s-au ținut de cuvînt. De altfel, tovarășul președinte îi cunoaște bine pe fiii colectiviștilor, harnici și pricepuți. A fost doar alături de ei cînd au ajutat gospodăriei colective la încărcat sfeclă și porumb, cînd au fost la G.A.S. la culesul viilor. Au lucrat atunci pe întrecute. Și Axinte Fănica și Enache Nicușor, dintr-a V-a, și Popa Arsenica, președinta unității, și Ciucă Lucian, și Coman Emil dintr-a VII-a. Și încă foarte mulți... Cu toții au ținut să fie fruntași. Să arate că merită grija atentă de care se bucură ei din partea Sfatului popular, din partea gospodăriei colective. Nu de mult fuseseră în excursie cu mașinile gospodăriei colective. Pentru concursul „Drumeții veseli", Sfatul popular le făcuse o surpriză: pentru cîștigători au trimis pionierilor în dar, multe cărți.

Desigur, atît despre realizările Sfatului popular și ale colectiviștilor din comuna Liești, cît și despre hărnicia, dragostea și recunoștința pionierilor pentru cei care le clădesc o viață fericită, se pot povesti încă multe. Aceasta, pentru că în fiecare zi se adaugă tot alte și alte realizări minunate.

E. TOFAN

Prietenii

„Spune-mi cu cine te întîlnești, ca să-ți spun cine ești", așa glăsuiește un vechi proverb popular. De data aceasta, Cojocea Aurel se întîlnește cu Mutalip Iuxil. În clasa a VII-a A, unde învață Aurel, e oră de gramatică, la Iuxil literatură. E plictisitor la oră! Pioniera Nedelcu Mioara răspunde prea bine întrebărilor puse de tovarășa profesoară. Substantiv, adjectiv, numeral, pronume... Ce mai poate fi interesant în toate acestea? De aceea, cei doi prieteni s-au întîlnit să facă împreună o oră de... muzică. Iuxil, mare amator de muzică de dans a adus chiar și un caiet de cîntece. Și Aurel le copiază cu grijă, să nu-i scape vreo greșeală, nu însă gramaticală. „Prietenii" citesc, cîntă pe șoptite, mai trag un fum, două...

În acest timp, în clasa a VII-a A de la Școala de 7 ani nr. 11 din Constanța, tovarășa profesoară de limba romînă strigă catalogul.

— Iar lipsește Cojocea Aurel? E a 18-a absență.

Da, a 18-a absență de la ora de romînă. Și aceasta pentru că nu-și învață lecțiile, nu-și scrie temele și de aceea „trage chiulul", după propria expresie. Și lanțul continuă... A lipsit și deci nu a știut ce are de învățat, de scris și iar... trage chiulul. Se vede că lui Aurel nu-i ajunge nota patru pe care o are la romînă, și cei doi de trei de la istorie și nici lui Iuxil patru de la rusă, de la franceză. Pentru ei e mai bună o absență. Dar nu e așa Cojocea și Iuxil, absența de astăzi înseamnă un gol în cunoștințele voastre. Și cînd sînt atît de multe absențe sînt tot atît de multe goluri. Sînteți în clasa a VII-a. Peste cîtva timp va trebui să vă alegeți și voi drumul în viață. Ce veți alege oare avînd astfel de purtări? Patria, partidul așteaptă de la noua generație, oameni bine pregătiți. Cum răspundeți acestei chemări? Noi credem că puteți deveni oameni de nădejde. E timpul să vă schimbați atitudinea. Să fiți în rînd cu toți pionierii.

GETA COSTIN

Să discutăm despre comportare

(urmare din pag. 1-a)

nepoliticoși și chiar bătăuși, ei își închipuie că nu au nici o obligație față de nimeni și că numai pe ei personal îi privește că au note proaste, că trag chiulul de la ore și că se poartă obraznic. E drept, asta îi privește în măsura în care răspunderea pentru aceste fapte le aparține în întregime, dar ne privește și pe noi toți, deoarece clasa muncitoare așteaptă ca voi să deveniți cetățeni de nădejde ai patriei socialiste, oameni folositori, iar din copiii cu pricina nu prea e limpede ce va ieși. De aceea, e bine ca detașamentele unde mai există vreun astfel de copil să fie mai atente cu el, să nu-i permită ieșiri de indisciplină și de necuviință, ci să-l ajute mai temeinic în educarea simțului de răspundere. E bine ca voi să organizați și unele adunări pe asemenea teme: „Ce înseamnă să fii politicos?", „Adevărata prietenie", „Comportarea noastră acasă, pe stradă, la școală", „Cum vorbim?" (împotriva limbajului „șmecheresc") etc. E recomandabil ca la aceste adunări să aduceți în discuție și exemple concrete, pozitive și negative din clasele voastre, puteți de asemenea invita tovarăși profesori, muncitori și colectiviști, părinți. Un cuvînt de spus îl au aici și gazetele de perete, brigăzile voastre artistice de agitație.

Trebuie să creșteți, copii, în așa fel, încît, atunci cînd veți fi mari, să meritați pe deplin înaltul titlu de cetățean al patriei socialiste.

Casa pionierilor din Satu Mare

Ce este nou în orașul și raionul nostru? Pe strada Malinovski s-au ridicat patru blocuri noi. Pe strada Horea două. Dar blocul ce se lucrează pe strada Mihai Viteazu, l-ați văzut? Policlinica nouă de pe strada Gheorghe Lazăr va fi, foarte curînd, cea mai spațioasă, cea mai frumoasă, va poseda utilaj modern. Și împreună cu cele două blocuri, strada aceasta va fi încă o stradă nouă cu care noi ne mîndrim. Dar numai aceste construcții sînt importante pentru orașul nostru?

Și pionierii cercurilor Casei pionierilor din Satu Mare, împreună cu tovarășii profesori și tovarășul director Andrei Bălan, au hotărît să cunoască mai bine tot ce este nou în orașul lor, toate construcțiile socialismului.

Cu ce să începem? Cu fabricile și noile întreprinderi, au fost cu toții de părere. La cel de-al treilea pavilion de mostre de la București, au fost expuse cele mai noi tipuri de mașini-aragaz și sobe. Sînt produsele Fabricii „1 Septembrie" din Satu Mare. Și pionierii sătmăreni se mîndresc cu aceasta. La „Solidaritatea" — fabrica de dantele, la „Mondiala" — fabrică de confecții, la „Arta lemnului", la „fabrica de pîine" pionierii au cunoscut mașini noi, fabrici ridicate în anii puterii populare.

Raionul Satu Mare este complet colectivizat. Casa pionierilor a organizat vizite ale pionierilor în cîteva gospodării colective. Mai întîi la G.A.C. „Drumul socialismului", din orașul Satu Mare. Apoi la G.A.C. din Păulești, unde au stat de vorbă cu tovarășa președintă Maria Zidaru. Apoi la G.A.C. din Mădăraș. Aici, membrii cercului foto, împreună cu grupa de filmare au ținut neapărat să imortalizeze momentul vizitei.

La întîlnirea lor cu tovarășul Niculae Racosi, secretarul Sfatului popular al orașului, pionierii au pus întrebări, au ascultat proiectele de viitor. Și au înțeles mai bine, că orașul, raionul lor înfloresc necontenit, asemenea întregii noastre patrii socialiste.

OANA MAGDU

Realizări pentru copii

Cu puțin timp în urmă, copiii din orașul Deva au avut prilejul să admire cu bucurie un nou magazin. De data aceasta, un magazin special pentru copii. Jucării, hăinuțe pentru cele mai diferite vîrste au umplut toate rafturile. Noul magazin însă este numai cea mai recentă realizare pentru copiii din orașul Deva. Noile săli de clasă, organizarea pe timpul vacanței a numeroase tabere sînt, de asemenea, realizări care au făcut ca viața copiilor de aici să devină tot mai frumoasă. De altfel, despre numeroase asemenea realizări se poate vorbi în întreaga regiune Hunedoara. Numai în anul acesta au fost date în folosință 111 săli de clasă urmînd ca pînă la 30 decembrie să mai fie date în folosință încă 39 săli. În ultimii ani s-au deschis și 23 școli noi de 7 ani și 4 școli de 4 ani. Multă bucurie a adus copiilor în anii republicii și deschiderea Casei pionierilor la Lupeni și Hunedoara, a Teatrului de păpuși de la Alba Iulia.

Pentru anii următori se prevăd și mai multe realizări, numai săli de clasă se vor construi aproape 1.000!

Pionierele din clasa a IV-a de la Școala de 8 ani nr. 4 din Găești, regiunea Argeș, la cercul de mîini îndemînatice din școală.

Surorile

— Fetelor, știți cine mai lucrează aici, în secția de bobinaj? Alexandrina! Sau poate că nu știți cine e Alexandrina?!

Mirate de întrebare, elevele venite la practică parcă n-o luară în seamă pe colega vorbăreață, își îndreptară privirile într-un singur loc. La o fată subțirică și oacheșă.

— Ce zici, Lenuțo, auzi, să n-o cunoaștem pe sora ta! Dar chiar dacă n-ar fi sora ta, tot am fi cunoscut-o pe tovarășa Alexandrina Buzdugeanu!... Pe multe ea ne-a învățat meserie.

Auzind pomenit numele Alexandrinei, Elena lăsă privirea în jos. Simți în suflet o bucurie profundă, mîndrie chiar.

Alexandrina e șefă de brigadă. Acolo, în secție, pe masa ei de lucru, zări de departe stegulețul de brigadă fruntașă, cusut cu fir de aur. Îl știa bine, că doar nu-l vedea pentru prima dată. Făcea practica chiar aci în secție, cu alte eleve din ultimul an al școlii profesionale. Dar acum, cînd auzise și de inovația cu noua metodă de izolare a firelor de aramă ale bobinelor de electromotor, făcută de sora ei își dădea seama cît de mult e stimată Alexandrina. Aceasta, fiindcă e bobinatoare pricepută, harnică, șefă de brigadă.

„Mai am cîteva zile și termin școala profesională. Abia aștept să devin și eu muncitoare. Vreau să lucrez bine, ca Alexandrina!"

★

Mă aflam de curînd în secția de bobinaj a Uzinelor „Electroputere" din Craiova. Pe o masă la care lucrau zeci de tinere muncitoare, văd drapelul triunghiular de brigadă fruntașă.

— Alexandrina, desigur!

— Nu, Alexandrina e dincolo! arată cu mîna însoțitorul, la masa cealaltă. Aici lucrează sora mai mică, Elena.

Nu observasem că și... „la masa cealaltă", după o bobină în lucru, se afla un alt steguleț purpuriu de brigadă fruntașă.

Așadar, Elena, deși n-are decît cîteva luni de cînd lucrează ca muncitoare, și-a realizat visul. Se bucură de aceeași cinstire în uzină ca și Alexandrina.

...Ora schimbului. Pe cele două surori le văd ieșind împreună pe ușa secției, cu servietele subsuoară. Discută cu însuflețire.

— Ne împărtășim una alteia cunoștințele, știți, urmez la seral, mi-a spus eleva.

— N-am întrebat-o cum învață. Mi-am aruncat însă privirea în urmă. Acolo, în secția la care lucrează surorile Buzdugeanu, cele două steguleţe de purpură fluturau ușor în lumină...

AL. DINU IFRIM

Pe drumul belșugului

Deși înființată numai de doi ani, Gospodăria colectivă „Unirea" din Bucecea, regiunea Suceava, datorită recoltelor bogate și veniturilor mari ale colectiviștilor, constituie un exemplu pentru țăranii întovărășiți din comunele învecinate. Așa, de pildă, în urma vizitelor interesante făcute la colectiviști, însuflețiți de cele văzute, întovărășiții din comuna Simnicea au hotărît zilele trecute să transforme întovărășirea în gospodărie colectivă, căreia i-au dat numele „Zorile socialismului".

Recent, în raionul Botoșani, unde se află comuna Simnicea au mai luat ființă încă 8 gospodării colective, în care au intrat peste 1.400 familii cu mai bine de 2.500 ha teren.

Deunăzi, de-a lungul și de-a latul satului Filea de Jos, regiunea Cluj au fost arborate, în fața caselor, zeci de steaguri roșii și tricolore.

Satul întreg participa la o mare sărbătoare — inaugurarea Gospodăriei agricole colective „30 Decembrie", în care au pășit 200 de familii de țărani întovărășiți, unindu-și cele 700 ha teren.

Vedere parțială a noului complex studențesc „Grozăvești".

File de reporter

Discut cu administratorul Complexului studențesc „Grozăvești" — București. Îmi povestește cum înainte, aici era un loc viran. Am ajuns împreună în fața celor patru blocuri recent construite, luminoase.

— Aș vrea cîteva cifre!...

— Notați: 1.008 camere, 2.016 studenți de la Universitatea „C. I. Parhon", Institutul de petrol, gaze și geologie, Institutul de Artă teatrală și cinematografică din București.

Pe coridorul de la Blocul C facem cunoștință cu un student. Gheorghe Petrache, anul IV I.P.G.G. Vîrsta — ceva peste 20 de ani. Se scuză: „Vedeți... sînt cam murdar pe mîini, vin de la muncă patriotică... Dar, poftiți în cameră". A intrat în cameră cu noi și s-a spălat la chiuveta la care întotdeauna se găsește apă caldă și apă rece. În cameră locuiesc doar doi studenți. E o încăpere confortabilă, luminoasă, are mobilier nou, lenjerie nouă, curată, iar pe una din cele două mese se află o vază cu flori...

— Ne simțim ca la noi acasă, aici în cămin, ne-a spus bucuros la plecare.

Urmărim cîțiva studenți cu cărți în mînă și iată-ne ajunși la biblioteca Complexului. E o sală mare, spațioasă, cu o liniște tulburătoare. Însoțitorul îmi dă un amănunt:

Și la cămin studenții pot clarifica unele probleme: manualul le stă la îndemînă.

— Biblioteca numără peste 20.000 de volume, studenții au la îndemînă cele mai felurite cărți de specialitate.

În liniște, iau — cum se spune — un interviu unui student.

— Cum te numești?

— Banda. Petre Banda, anul III, Științe Juridice.

— Ce studiezi?

— Am de pregătit o lucrare la dreptul civil.

La alte mese am surprins și alți studenți care, majoritatea timpului și-l petrec în biblioteca complexului. Cu toții se pregătesc să devină cadre cu o înaltă calificare, buni constructori ai socialismului.

R. ADRIAN

Pasagerul „Carpați" a fost lansat la apă

Recent, la Oltenița a fost lansat la apă, cu aproape o lună de zile mai devreme, pasagerul fluvial „Carpați", avînd o capacitate de 350 locuri. Pereții cabinelor, ai celor două restaurante, ai salonului de muzică de dans sînt acoperiți cu material plastic, strălucitor. Vasul este prevăzut cu iluminat fluorescent.

În fotografie: noua navă „Carpați", construită la Șantierele Navale Oltenița.

Se înfrumusețează locul natal

Am aflat cu bucurie că mai toate satele din patria noastră se înfrumusețează pe zi ce trece. Aceasta am aflat-o și din scrisorile copiilor, publicate în gazetă. De aceea, ne-am gîndit că și noi avem cu ce să ne mîndrim.

Satul nostru a devenit de nerecunoscut. Numai în acest an s-au ridicat 16 case noi, iar lumina electrică arde peste tot, în casele colectiviștilor.

Apoi, noi școlarii, învățam în școală nouă, care s-a înălțat alături de aceea existentă înainte. Avem în sat și cămin cultural, cu sală de cinematograf. Oamenii trăiesc tot mai bine, că avem gospodărie colectivă în sat și casele lis tot mai îmbelșugate. Colectivista Paraschiva Angheloiu, bunăoară, numai avans a luat peste 1.780 kg porumb, 870 kg grîu și aproape 2.000 lei.

Avem tot ce ne trebuie și pentru aceasta îi mulțumim din inimă partidului iubit.

AHMET GHIULER și IZET SEVIE
pioniere, comuna Mereni, regiunea Dobrogea

PĂDURARUL

Aurel Han e tînăr și ca vîrstă, e tînăr și în meserie. Abia de un an a terminat școala profesională. Acum i s-au încredințat spre pază și îngrijire codrii bătrîni dintr-un canton al Ocolului silvic Gîrdea, raionul Cîmpeni. Feciorului de moț îi place meseria. Din copilărie se gîndea să se facă pădurar.

... Acum cîtva timp, într-o după-amiază, pornise în pădure să facă obișnuitul control. Trecea așa, cu atenție, sprijinind arma pe umăr, printre molizii bătrîni; îi cerceta cu grijă, să vadă dacă nu-s loviți. Deodată, tresări! Din depărtare răzbătea pînă la el zgomot de secure. Cineva tăia lemne. Grăbit, se îndreptă spre valea de unde venea zgomotul. Un om dobora cu securea un molid gros, înalt. Era un arbore de toată mîndrețea. Apropiindu-se, recunoscu pe omul ce tăia molidul. Era Vasile Negrea, zis Pletea, vechi recidivist în delicte silvice.

Cînd ajunse la vreo doi metri de acesta, Aurel Han se opri și-i ceru:

— Dă-mi, te rog, actul care-ți îngăduie să tai lemnul ăsta!

Pletea se opri din lucru și, cu securea în mînă, făcu cîțiva pași spre pădurar. Se prefăcu a scotoci prin buzunare și, deodată, se repezi spre pădurar...

Într-o fracțiune de secundă, Aurel Han ghici intenția celuilalt și pară lovitura de secure îndreptată spre el.

Pe urmă, totul a fost mai ușor. I-a luat securea și i-a încheiat delicventului cuvenitul proces verbal pentru furt din avutul obștesc. Procesul verbal, l-a predat Ocolului silvic, iar de ce a mai urmat s-a ocupat apoi miliția. Tînărul pădurar era mulțumit: își făcuse datoria. Pădurea avea în el un paznic de nădejde.

Noi cinematografe la sate

Alături de școală și de căminul cultural, cinematograful a devenit în anii regimului democrat popular un lucru obișnuit la sate, constituind un adevărat izvor de cultură.

Ca peste tot în patria noastră, în Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară s-a extins an de an rețeaua cinematografică. Recent, întreprinderea regională cinematografică din Tg. Mureș a dat în folosință încă 10 noi unități de cinematograf sătești, înzestrate cu aparate de proiecție moderne. Printre acestea se numără cele din comunele și satele Berghia, Idicel, Lasläu Mare, Tătîrlaua, Păuleni, Văcărești, Mădăraș și altele.

Acum, numărul unităților de cinematograf sătești în regiune se ridică la aproape 200!

Al V-lea Congres Sindical Mondial

La 5 decembrie 1961, în sala Congreselor din Kremlin și-a început lucrările cel de-al V-lea Congres Sindical Mondial. La acest Congres participă 1.200 delegați veniți din 120 de țări printre care și delegația sindicatelor din R.P.R., condusă de tovarășul Isac Martin, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Romînă.

Problemele dezbătute la Congres sînt strîns legate de activitatea organizațiilor sindicale în lupta pentru pace, împotriva imperialismului, pentru coexistență pașnică, pentru dezarmarea generală și totala, pentru revendicări economice și sociale ale oamenilor muncii, precum și activitatea organizațiilor sindicale în lupta pentru lichidarea colonialismului.

Congresul al V-lea este cel mai mare Congres sindical din istoria mișcării muncitorești și cea mai largă întîlnire a oamenilor muncii din întreaga lume. În cuvîntarea sa rostită în fața delegaților, la 9 decembrie, N. S. Hrușciov a spus că participarea la Congresul Sindical Mondial a reprezentanților unor sindicate cu orientări diferite îl transformă într-o adunare reprezentativă cu adevărat mondială a oamenilor muncii. Oameni de toate rasele și de diferite naționalități au vorbit de la tribuna Congresului despre hotărîrea nestrămutată a milioanelor de oameni ai muncii de a lupta necontenit pentru libertate, pentru pace, pentru progres. Au fost ascultate cu viu interes cuvîntarile delegațiilor organizațiilor sindicale din țările în care oamenii muncii luptă astăzi cu arma în mînă pentru libertatea și independența țărilor lor. Delegații organizațiilor sindicale din Congo, Algeria, Republica Dominicană, din țările Americii Latine, din țările arabe și-au unit glasurile în vederea aceluiași scop, dovedind încă o dată solidaritatea care îi leagă pe oamenii muncii de pretutindeni, în lupta pentru interesele lor vitale, pentru pace, pentru progres. Cu interes deosebit a fost ascultată și îndelung aplaudată cuvîntarea tovarășului Victor Grișin, conducătorul delegației sindicatelor din U.R.S.S. Delegații la Congres au primit cu ovații furtunoase salutul cosmonauților Uniunii Sovietice adus de cosmonautul nr. 2 — Gherman Titov.

Al V-lea Congres Sindical Mondial a demonstrat încă o dată dorința și lupta popoarelor de a se dezvolta pe drumul coexistenței pașnice, împotriva pericolului de război pentru pace, pentru independență națională și progres social.

Atlasul pionierului

Republica Dominicană

Unul dintre statele mici ale lumii (atît ca suprafață = 49.000 km², cît și ca populație = 2.600.000 locuitori), Republica Dominicană ocupă partea de răsărit a insulei Haiti. Capitala țării este orașul San Domingo.

Dominicanii sînt un popor harnic și viteaz. În 1844 a luat ființă Republica Dominicană, ca teritoriu desprins de Haiti. Începînd din 1916, timp de 8 ani Republica

Dominicana s-a zbătut sub ocupația samavolnică a trupelor S.U.A. care, ocupînd țara, au dizolvat parlamentul, l-au exilat pe președinte și au jefuit țara așa cum numai colonialiștii știu s-o facă.

În 1924, cînd și-au retras trupele, S.U.A. au lăsat în Republica Dominicană unelte docile — ca fostul președinte Trujillo, asasinat în urmă cu cîteva luni. Trujillo și familia sa au instalat în țară o teroare neagră, au asasinat sute și mii de patrioți.

În ultimii ani, masele populare s-au ridicat tot mai aprig la luptă împotriva clicii lui Trujillo și a imperialiștilor americani. Americanii au adus atunci, în locul lui Trujillo, pe fiul acestuia. Poporul dominican însă nu s-a lăsat înșelat și fiul fostului dictator a fost alungat. De curînd, o altă slugă docilă a imperialismului american, Balaguer și o bandă de militari, au pus mîna pe putere, profitînd de ajutorul acordat de S.U.A.

Știrile ce ne parvin din Republica Dominicana însă, arată că lupta maselor va pune capăt și acestei noi dictaturi. Balaguer și ciracii săi vor lua drumul fostului dictator Trujillo și al complicilor săi : lada de gunoi a istoriei.

Din lumea întreagă

Reproduceri de la cel de-al III-lea Salon internațional de artă fotografică al Republicii Populare Romîne

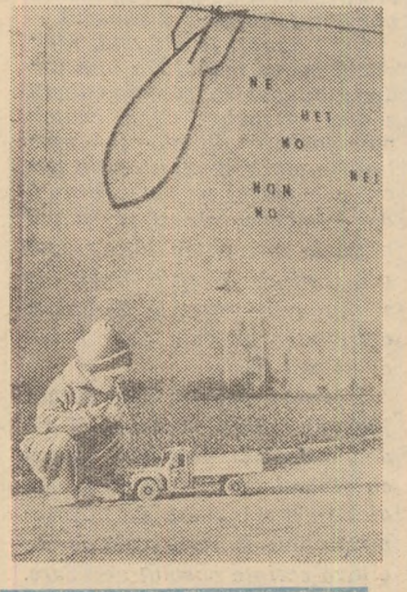
AUREL MIHAILOPOL — R.P. Romînă : „Jos pălăria !"

M. GANKIN — U.R.S.S. „Interesant !"

MINAS DA PANASQUEIRA — Portugalia : „Convergență"

Dr. ZDENEK SOUCEK — R. S. Cehoslovacă: „Niciodată".

SILVIO C. MORAES — Brazilia : „Plecarea la pescuit".

Visul lui Jak

Visul lui Jak era să ajungă inginer. Pentru aceasta, Jak, frecventa ziua cursurile facultății, iar noaptea, muncitor manual, pregătea baloturile și lăzile pe care macaralele le înhățau cu cîngile lor și le lăsau în pîntecul larg al vapoarelor. Jak mînca pe apucate și învăța pe apucate. Numai de muncit, muncea pe rupte...

Cu toate acestea, domnul Bill, patronul, i-a spus sîmbăta trecută, cînd i-a făcut plata: Jak, așa nu mai merge ! Ești slab. Apreciez străduința ta de a deveni „inginer" dar am nevoie aici de brațe destoinice. Te-aș putea înlocui imediat, dar îți dau posibilitatea să alegi... Ori facultatea, ori munca în port.

Munca în port era însă pentru Jak însăși viața. Viața lui și a mamei lui. De aici scotea cîțiva dolari din care abia-și puteau duce traiul de pe o zi pe alta. Facultatea — un vis care pîlpîia departe ca o luminiță la care era din ce în ce mai greu să ajungi. Un vis la care el, Jak, știa că nu va putea ajunge. De altfel, viitorul lui se arată la fel de tragic ca și la nenumărați tineri americani.

În cuvîntarea ținută în ziua de 7 decembrie, la Miami, Kenedy, președintele S.U.A., a precizat : „Astăzi, un milion de tineri americani în vîrstă sub 25 de ani nu învață și nu își pot găsi de lucru. Alte milioane de tineri părăsesc școala fără să-și fi terminat studiile. Ei sînt sortiți să îngroașe rîndurile muncitorilor neinstruiți, necalificați și în cele din urmă să devină șomeri".

Mai e nevoie oare de vreun comentariu ?

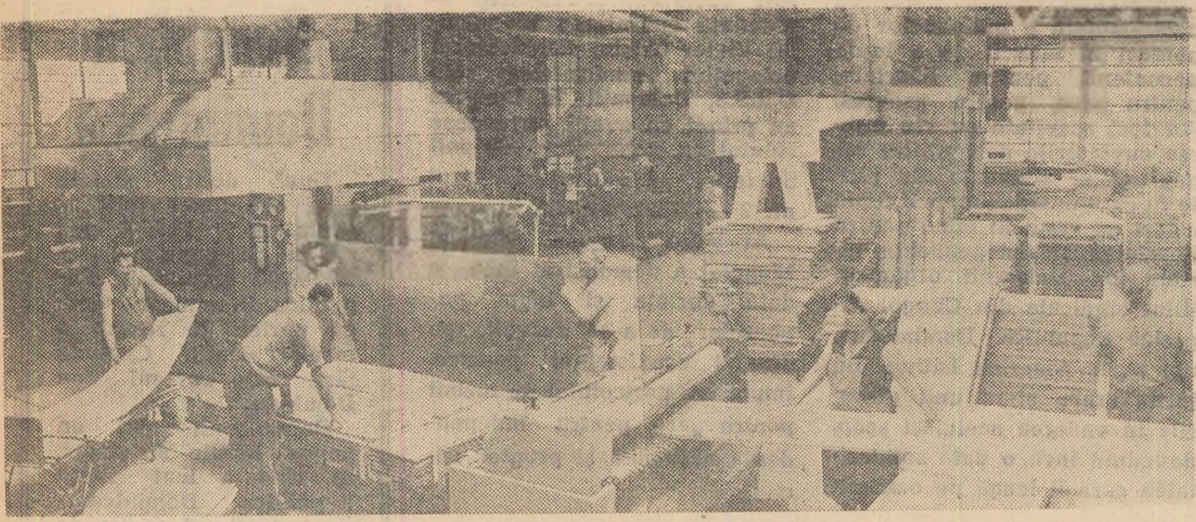
Libertate... americană

Autoritățile americane exercită represiuni împotriva Partidului comunist din S.U.A.

Din ziarul „Comsomolskaia Pravda"

CONSTRUIT ÎN ANII REPUBLICII

Utilată cu mașini moderne perfecționate, întreprinderea IPROFIL Pipera din București este una din cele mai moderne întreprinderi din țară, ridicată în anii republicii noastre populare.

În fotografie: secția prese finite.

Lecția a V-a

Cum lucrăm cu albinele

Pentru a fi apicultor trebuie să cîștigi anumite calități absolut necesare ca voință, răbdare, calm. De asemenea, un bun apicultor este numai acela care îndrăgește această îndeletnicire plăcută.

Voi știți că albinele sînt foarte sensibile; atunci cînd le mînuim brutal reacționează imediat asupra noastră înțepîndu-ne. Cei care caută să lucreze în fugă, sînt nervoși, mînuiesc albinele cu mișcări repezite, fără răbdare, nu vor izbuti niciodată să devină crescători de albine.

Felul cum mînuiești albinele formează tehnica stupăritului. Uneltele apicultorului (pe care le cunoașteți din lecția precedentă) sînt de mare trebuință cînd lucrăm cu albinele. De asemenea, trebuie să cunoaștem aceste unelte, cînd, cum și cît să ne folosim de ele.

Cînd începem să lucrăm cu albinele, este necesar să ne spălăm mîinile foarte bine cu săpun. Trebuie reținut că albinelor nu le plac mirosurile puternice — de transpirație, ceapă, usturoi, — lucru ce le indică lor pătrunderea în stup a unei mîini străine.

Apicultorul trebuie să fie îmbrăcat într-un halat curat pentru a nu deveni un purtător de bacterii a unor boli molipsitoare

Înainte de a deschide stupul, se privește urdinișul pentru a vedea înspre care parte a stupului albinele bat mai mult, cunoscînd prin aceasta că în acea parte este cuibul și deci activitate mai intensă. Stupul se deschide în partea opusă acestui loc.

Pentru a deschide stupul, avem la îndemînă uneltele necesare: masca de protecție, afumătorul, dălțița, peria pentru faguri etc. După ce ne-am pus masca de protecție, ridicăm capacul cu atenție, fără a lovi stupul. Îndepărtăm pernița și apoi o parte din scîndurelele podișorului. Cu afumătorul, dăm puțin fum spre a liniști albinele agitate din cauza luminii puternice a zilei. Cu dălțița desprindem cîte o ramă, pe care o ridicăm drept.

Fagurii sînt examinați numai deasupra stupului. După aceea ramele se așază în același loc, pentru ca albinele culegătoare să nu le caute prea mult cînd se întorc în stup. După cercetarea celorlalți faguri se așază podișorul, pernița și capacul.

Cînd lucrați în stupină, niciodată nu vă așezați în fața urdinișului pentru că împiedicați zborul albinelor. Cînd examinăm fagurii, albinele se scutură în afara stupului, pe o bucată de placaj ce stă alăturată de scîndurica de zbor; astfel albinele vor putea intra ușor prin urdiniș în stup. Dacă le scuturăm în stup, le deranjăm activitatea pe care nu o reiau decît mai tîrziu.

Întreaga noastră comportare față de albine trebuie să fie deci calmă și liniștită. Lucrul cu albinele se învață ușor, mai ales în practică dar de la început trebuie să respectăm aceste cîteva cerințe absolut necesare.

MARIA MACARIE
conducătoarea
cercului de apicultură
Palatul pionierilor, București

Meșterică vă sfătuiește

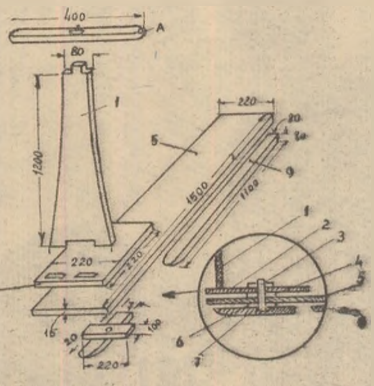
Trotineta a cărei construcție vă propunem s-o realizați se compune din: axul (1) cu ghidonul său (A), plăcuța de ghidaj (2) cu șurubul (3) și șaiba (4), placa (5), sania mobilă (7) cu șaiba (6) și sania fixă (9).

Axul (1) plăcuța (2) și placa (5) le faceți din scîndură de 12—15 mm grosime. Șinele pentru sania fixă și cea mobilă le faceți dintr-o scîndură mai groasă sau dintr-o bucată de lemn. Șinele se pot tălpui cu o fîșie de tablă groasă de 3—4 mm. Dimensiunile pentru toate piesele sînt cele din schiță.

Pentru montarea saniei mai aveți nevoie de un șurub lung de 120 mm cu un diametru de 12—14 mm, de o piuliță și de două șaibe de fier cu o gaura interioară de 12—14 mm. Grosimea șaibelor să fie între 5—6 mm. Asamblarea o începeți cu montarea saniei mobile. Așa cum se vede în schiță, șurubul de prindere are capul îngropat în șina saniei mobile și străbate șaibele (6 și 4) și plăcile (5 și 2), strîngîndu-se totul cu piulița. Se montează prin încleiere, iar pentru siguranță se prinde și în cuie axul (1) cu ghidonul (A). După aceea se montează tot în cuie sania fixă.

Trotineta noastră, ca și cea cu roți, poate fi condusă pe gheață în orice direcție dorim cu ajutorul ghidonului și al dispozitivului de condicere.

MEȘTERICĂ

CURIOZITĂȚI

Puterea a doi litri de apă

S-a calculat că din doi litri de apă care fierbe, ies vapori a căror energie ar fi suficientă pentru ridicarea a trei dulapuri de oțel, cu o greutate totală de 900 kg la o înălțime de 20 etaje!

Cum văd albinele

Savanții care se ocupă cu cercetarea albinelor, au constatat că ochii acestor insecte au 6.300 de orificii de ochi. Nu văd culoarea roșie, dar observă culoarea violetă. Culoarea verde o văd gri, iar pe aceea roșie-neagră. Albinele sînt mioape și văd numai a zecea parte din obiectul la care se uită omul.

Plantele arată comorile pămîntului

Cercetările științifice au demonstrat că plantele pot arăta locurile unde se află în pămînt zăcăminte de minerale. Unele plante corespund cu anumite zăcăminte de minerale, care influențează atît asupra culorii, formei, mărimii, cît și asupra deformării plantelor.

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

STAN GHEORGHE
clasa a V-a B, Școala medie nr. 6, Cluj

FARCAȘ ANA
clasa a VII-a D, Școala de 7 ani nr. 4, Oradea

KENDLER MARGA
clasa a III-a D, Școala de 7 ani nr. 76, București

DINU OLGA
clasa a IV-a, Școala de 7 ani nr. 10 „Emilia Irza", București

BULGĂR MIRCEA
clasa a VII-a, Școala de 7 ani, Valcani, regiunea Banat

Din poșta SĂPTĂMÎNII

Noi, pionierii și școlarii ne străduim să obținem multe note bune dar, pe lîngă aceasta, desfășurăm și o bogată activitate cultural-artistică. Astfel, în cadrul unei duminici pionierești s-au desfășurat două concursuri la care au participat aproape toți pionierii și școlarii. Primul concurs a avut ca temă „cel mai bun solist", iar cel de-al doilea „cel mai bun recitator"; cîștigătorii acestor concursuri au fost: Ianole Vasilica, Chirea Elena și Petre Ioana, care s-au dovedit a fi cei mai buni soliști, cei mai buni recitatori.

VASILE ECATERINA
Școala de 7 ani, Cocargeaua, raionul Fetești

Pentru ca duminicile, zilele noastre libere să fie cît mai plăcute, cît mai vesele, organizăm zile întregi dedicate cîntului și jocului.

Astfel, într-una din duminici am organizat un joc de orientare în pădurea din apropierea comunei. Jocul s-a desfășurat în risete și voioșie și, a fost cîștigat de detașamentul nr. 3. După aceea, împreună am pornit-o spre Casa pionierilor, unde ne aștepta o surpriză: un film pentru noi.

GHERMAN EMILIA
Școala de 7 ani, Barbăteni, raionul Petroșani

Într-una din duminicile trecute, mulți dintre noi am venit cu propunerea de-a învăța cîntecele „Imnul de stat al Uniunii Sovietice" „Doftana" și „Rîde iarăși primăvara".

După ce am scris textul cîntecelor în carnețele am învățat ușor și melodiile. Apoi, am repetat de cîteva ori fiecare cîntec în parte, iar la repetiția generală era cît pe aci să ne aplaudăm singuri, atît răsunau de frumos melodiile noastre. După cîntece, jocul „Deschide urechea" a adus și mai multă voie bună în mijlocul nostru.

IONIȚA SINETA
cl. a VII-a
Școala de 7 ani, Pușcași, raionul Vaslui

Scrisori sosite în cadrul concursului
„Pentru cea mai bună corespondență"

Comuna noastră ieri și azi

De-o parte și de alta a rîului Sărata se află o așezare care pe zi ce trece devine tot mai frumoasă. E comuna mea natală, Monteoru. Ea n-a fost însă întotdeauna așa. Comuna era o părticică din proprietatea unui moșier care exploata pe părinții și bunicii noștri din zori pînă-n noapte. Primarul, jandarmul și perceptorul, împreună cu moșierul erau spaima satului.

Dar au trecut de mult vremurile acelea...

Acum, în timpul regimului democrat-popular, comuna Monteoru a început să înflorească la fel ca toate așezările din patria noastră. Oamenii sînt veseli. Au întinerit parcă...

Cînd s-a aprins pentru prima oară becul electric în casele oamenilor, a fost o adevărată sărbătoare. La fel a fost și cînd s-a inaugurat gospodăria colectivă și cînd carele scîrțiind de greutate au adus în casele colectiviștilor roade bogate.

În comună avem și magazin alimentar, cămin cultural, cinematograf. Toate sînt noi. În locul fostului conac al moșierului se află astăzi un preventoriu pentru copii, iar la băile Sărata-Monteoru din apropiere, vin la odihnă mii de oameni ai muncii.

Așa arată comuna mea natală astăzi. Oamenii duc o viață îmbelșugată și muncesc cu drag pentru înfrumusețarea comunei și a vieții lor.

STOIAN AURELIA
cl. a VI-a
Școala de 7 ani, Monteoru, raionul Buzău

BICAZUL

Cu cîțiva ani în urmă, Bicazul era un sătuleț de munte, ca oricare altul de pe malul Bistriței. Căsuțele mici, rînduite cuminți de-a lungul ulițelor, grădinițe cu flori, se desfătau în liniștea munților.

Dar într-o zi, viața nouă, care a cuprins întreaga țară, iureșul muncii, al construcției a pătruns și aci. Trenul a oprit pentru prima dată în gara nouă și a adus mii de muncitori. Oameni harnici, pricepuți, care au construit fabrica de ciment, au înălțat măreața hidrocentrală „V. I. Lenin", au ridicat barajul care oprește apele Bistriței.

Azi, Bicazul este unul dintre orașele cunoscute ale patriei. Sînt construite zeci și zeci de blocuri de locuințe, magazine, un local nou al poștei, două cluburi muncitorești, o școală nouă și multe altele. Dar, orașul meu drag crește, înflorește zi de zi.

MAȚAȚAIANU LAURIAN
elev, cl. a VI-a A. Bicaz

Zilnic sosesc la redacția noastră tot mai multe scrisori care poartă pe plic mențiunea: Pentru concursul *„Cea mai bună corespondență"*. Dintre cei care au trimis scrisori bune menționăm pe pionierii Eftimie Alexandru, Bucur Vasilica, Manolache Octavian — regiunea Ploiești: Petrilă V. Costică, Sîrzianu Ioan — regiunea Iași; Andreescu Mihail, Tudor Vasilica, Silvestru Matilda — regiunea Argeș, Cilan Ion, Paveliu Florica — regiunea Oltenia; Jipa Gheorghe — regiunea Galați.

O INTRECERE PASIONANTA

Șah mat! Întrecerea de astăzi e viu disputată. S-au întîlnit doar cei mai buni șahiști din unitate. E duminica pionierească la Școala de 7 ani din comuna Crișan, raionul Tulcea, regiunea Dobrogea. Activitatea sportivă e mult îndrăgită aici.

Activități patriotice

● *În satul Bîrsanu, raionul Drăgășani se află în construcție un nou local de școală cu laborator și sală de sport. Pionierii din sat ajută cu drag constructorilor la diferite munci mai ușoare. Pînă acum, ei au ajutat la căratul cărămizilor și stivuirea lor la locul construcției.*

● *În comuna Andreești, raionul Gilort se va construi în curînd un nou pod peste rîul Gilort. Pentru aceasta trebuie să fie săpată însă o albie provizorie în care să fie dirijată apa rîului în timpul construcției. La săparea ei, ajută cu multă însuflețire alături de părinții lor, pionierii Școlii de 7 ani din comună.*

● *Unitatea de pionieri de la Școala de 7 ani, comuna Ruscova, raionul Vișeu a trimis către oțelăriile Hunedoarei 5.000 kg fier vechi.*

● *La munca de amenajare a serei și grădinii școlii, precum și la înfrumusețarea căminului cultural din cartier, au participat cu multă dragoste pionierii Școlii de 7 ani nr. 13 din Brăila.*

Baschet

E sîmbătă după-amiază. Clopoțelul a anunțat sfîrșitul ultimei ore de curs din ziua aceasta. Plini de voioșie, pionierii din echipa de baschet a clasei a VII-a B de la Școala medie „Al. Papiu Ilarian" din Tg. Mureș se îndreaptă spre parcul sportiv „Voința". Au de înfruntat astăzi un adversar puternic — echipa clasei a VII-a D din școală.

...Dar iată-i ajunși pe teren. Echipa adversă, a clasei a VII-a D se comportă de parcă ar fi sigură de victorie. După ce jocul a început, lucrurile se petrec însă altfel. Chiar din primele minute echipa clasei a VII-a B a organizat un joc rapid, cu pase precise, reușind să înscrie primele puncte. Cei dintr-a VII-a D sînt nevoiți să se apere, totuși reușesc să arunce de cîteva ori mingea la coș.

Pînă aproape de sfîrșitul jocului scorul este menținut la egalitate. Dar... în ultimul minut, Minișca dintr-a VII-a B pătrunde aproape de coș, primește o pasă înaltă de la Chiriță și... înscrie punctul victoriei pentru clasa a VII-a B.

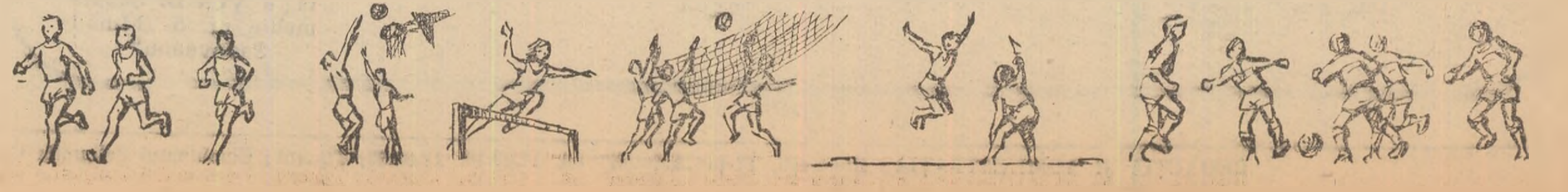
În timpul meciului s-au remarcat jucătorii Bălan, Trifu și Laslo.

Atletism

În întrecerile de atletism desfășurate nu de mult pe terenul Școlii de 7 ani din comuna Capîlna, raionul Salonta, pionierele Vadican Floare și Agud Florica s-au clasat pe primele locuri. La săritura în înălțime Vadican Floare a sărit 1,35 m.

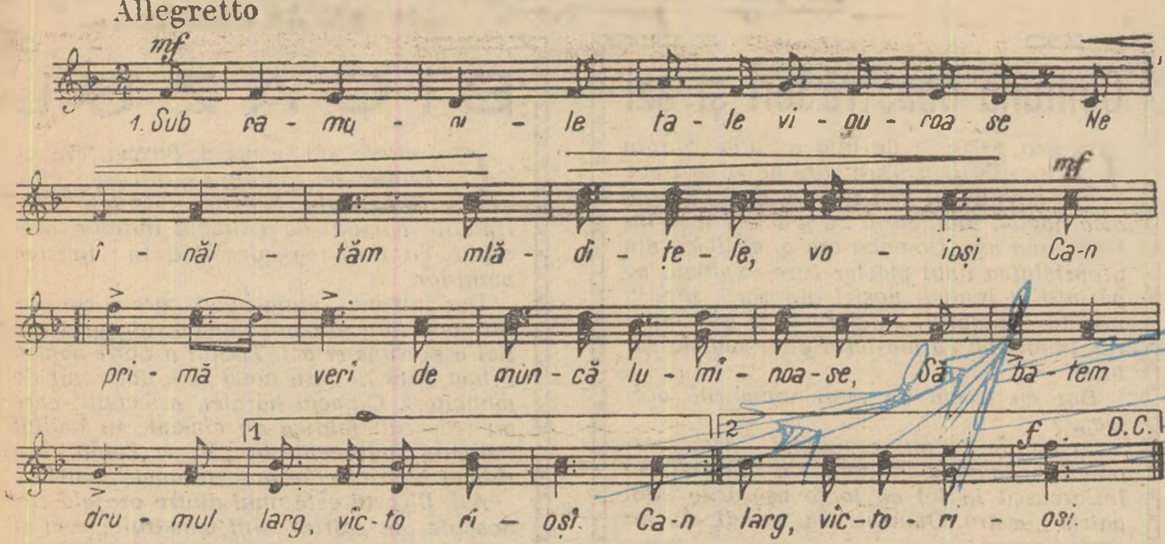
La proba de aruncare cu greutatea, care a avut loc la Școala de 7 ani din comuna Slătioarele, raionul Pitești pionierii Marinescu Costel și Barbu Florian au fost îndelung aplaudați de colegii lor. Amîndoi au aruncat greutatea de 7 kg la o distanță de 6 m.

E. R.

Partidului

Muzica: ANDREI N. DOBREA — Versuri: GHEORGHE SCRIPCA

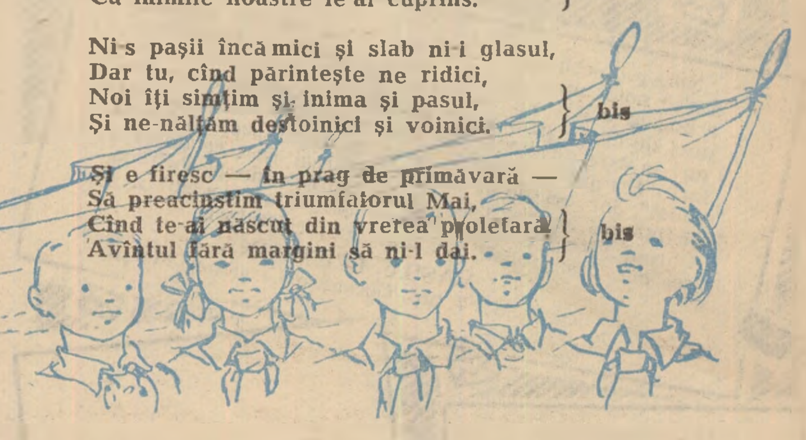

Sub ramurile tale viguroase
Ne înălțăm mlădițele, voioși,
Ca-n primăveri de muncă luminoase } bis
Să batem drumul larg, victorioși.

Spre viitor ni-i calea însorită,
De steagul roș' văzduhul ni-i aprins.
Slăvită fii văpaie, tu, slăvită, } bis
Că inimile noastre le-ai cuprins.

Ni-s pașii încă mici și slab ni-i glasul,
Dar tu, cînd părintește ne ridici,
Noi îți simțim și inima și pasul, } bis
Și ne-nălțăm destoinici și voinici.

Și e firesc — în prag de primăvară —
Să preacinstim triumfatorul Mai,
Cînd te-ai născut din vrerea proletară } bis
Avîntul fără margini să ni-l dai.

Prin muzeele patriei

Pe sub coastele Bucegilor, dinaintea celor mai înalte și mai frumoase vîrfuri, se deschide de la miazănoapte spre miazăzi Valea Prahovei.

Să pornim pe urmele lui Alexandru Vlahuță, pe poteca deschisă de apele mînioase ale Prahovei, printre munți, și să poposim acolo unde rîul „își topește malurile în largul neteziș al șesului", la Cîmpina.

Vom face aici un popas într-o căsuță albă, înaltă, înconjurată la înălțimea primului cat cu un pridvor îngust de lemn, unde astăzi este amenajat un muzeu, pe care-l vizitează oameni din toate colțurile țării. Aici a trăit și a murit marele pictor Nicolae Grigorescu. În fața casei, de pe un soclu ne privește pictorul, cu aceeași ochi cu care privea acum peste cincizeci de ani carele cu boi venind de la cîmp, geana dimineții ivindu-se de după dealuri și coline, cu aceeași ochi cu care a privit întunericul morții de pe cîmpiile Smirdanului și Plevnei.

Să urcăm cele cîteva trepte și să pășim în acest lăcaș al artei. Intr-o vitrină, sub sticlă, cîteva din obiectele care i-au aparținut lui Grigorescu: cîteva perechi de ochelari, penelul, culorile. Alături un scrin, un covor, lampa care a aparținut marelui pictor atrag privirile și gîndurile vizitatorului. Pe pereți sînt expuse tablourile lui Grigorescu. Portrete ale oamenilor simpli, pe care Grigorescu i-a întîlnit în viață și i-a cunoscut, peisaje pe care le văzuse din pridvorul casei și în plimbările sale, imagini din viața și munca țăranilor de care s-a apropiat și pe care i-a înțeles.

În altă odaie sînt expuse documente privitoare la viața și munca lui Grigorescu, articole din publicațiile vremii, scrisori, memorii scrise de mîna pictorului, care relevă greutățile pe care acesta le-a întîmpinat în țară, pe vremea cînd la cîrma țării se aflau moșierii și capitaliștii.

Tot aici, într-o vitrină, un volum de poezii al lui Vlahuță, cu autograful autorului, dăruit prietenului său, artistul Grigorescu. Alături se văd trei portrete lucrate de Nicolae Grigorescu, din care ne privesc cei trei mari prieteni: Vlahuță, Caragiale, Delavrancea.

In alte încăperi, tablouri, fotografii, documente, vorbesc despre perioada petrecută de pictor la Fontainebleau, despre participarea lui la concursurile din țară și din străinătate, despre marele său talent.

Penelul lui Grigorescu a știut să redea cu aceeași vigoare figura ostașului simplu, vitejia lui. În rînd cu soldații, sfidînd moartea, a cunoscut pe adevărații eroi și lor le-a închinat toată stima sa. Pe cei ce s-au jertfit la Plevna, i-a făcut nemuritori în operele sale, le-a dat viață, ca să fie posterității mărturii ale vitejiei poporului nostru.

Nicolae Grigorescu a fost mai presus de toate pictorul țării sale, al țăranului asuprit, al vieții grele apăsată de exploatarea burghezo-moșierească. A fost legat puternic de patria sa, căreia i-a dăruit opere nemuritoare.

IONIȚA MARIA
elevă, cl. a VIII-a,
Școala medie, Predeal

Astăzi vă prezentăm: Pionierul nr. 6

Un grup de pionieri sovietici au fost oaspeții pionierilor Școlii de 7 ani nr. 102 din Capitală. Împreună, au făcut o vizită prin clasele noi și frumoase, la camera pionierilor, în laboratoare. Spectacolul dat de gazde s-a transformat într-o frumoasă demonstrație a prieteniei.

Palatul pionierilor din București a primit de curînd vizita unor oaspeți dragi: copii din Cuba eroică, împreună cu care au vizitat cercurile Palatului. Copiii cubanezi au stat îndelung de vorbă cu pionierii bucureșteni. După ce le-au povestit despre școala și patria lor, pionierii romîni l-au ascultat pe Fidel Castro Diaz — fiul premierului Cubei, care le-a povestit copiilor despre Cuba eroică, despre minunații eroi ai patriei sale.

★

Pionierii din Brașov sînt harnici: strîng hîrtie și fier vechi. Hîrtia strînsă de ei face un interesant drum sub ochii noștri, în fabrica de hîrtie din Zărnești, unde, din deșeuri se transformă în frumoase caiete școlărești.

★

Cît despre Grădina Botanică din Cluj, mulți pionieri pot povesti lucruri frumoase, văzute acolo, în vizite sau excursii. Operatorul cinematografic pătrunde, împreună cu pionierii de la Școala medie nr. 11 din Cluj, în Grădina Botanică. Și deodată, o lume minunată, tăcută și diversă, de plante, se descoperă ochilor noștri.

În serele uriașe, facem cunoștință cu nufărul „Vittoria amazonica" — ale cărui frunze pot suporta o greutate de 30 kg. Apoi o ferigă australiană, un bananier de 11 m înălțime, cactuși mulți... Ei, dar cîte minunății nu ne dezvăluie aparatul de filmat, mirat parcă și el de atîta frumusețe!

★

„Băiatul din banca a doua" — așa se numește piesa scriitorului Alecu Popovici, a cărei premieră pe țară a avut loc nu de mult, în orașul Piatra Neamț.

Fragmente din spectacol și tot ceea ce v-am povestit pînă acum, veți putea vedea și voi în noua producție a Studioului de filme documentare „Al. Sahia", „Pionierul nr. 6".

E. SKIBINSKY

Dunărea, Dunărea mea...

Apusul își varsă pojarul în trestii,
De parcă arde Dunărea mea
Bărcile lungi, pescărești, le îmbracă
În ceață rubinie și-n spumă de nea,
Dunărea, Dunărea mea.

Trec umbrele serii din undă în undă,
Să-și vadă chipul fierbinte, senin
Serile-s fetele Dunării mele,
Din scoicile adîncului limpede vin,
Văzduhul de stele pe palme și-l țin.

Salciile-și leagănă umbrele-albastre
Cîntă Dunărea, Dunărea mea
Uzinele-ntinse cu brațele-n deltă
Și holdele Dobrogei cîntă cu ea,
Dunărea, Dunărea mea.

Trec uriașe prin stuful de aur
Combinele multe, trec dragele noi,
Și-lebede negre-vin șlepuri domoale
Cu aripi din snopii cu foșnet șuvoi,
Să-l verse în matca uzinelor noi.

Și noaptea vapoarele-și leagănă șirul,
Fulgere roșii desfac evantai
Rubine pe chipul Dunării mele,
Negru ca noaptea, ca luna bălai,
Frumos ca o doină ce-o murmură-n nai
Dunărea, Dunărea mea...

BALADA ANISIA
elevă, cl. a IX-a, Școala medie nr. 31

PATRIA

De sus, de pe munte, spre șes coborînd,
Mărețe priveliști se-aștern, rînd pe rînd,
Cu piscuri semețe, scăldate în soare,
Carpații te-mbie în joc de izvoare.

Vuiet de cascade, freamăt de pădure,
Fragă-nmiresmată, zmeură și mure.
Și Babele albe, ce par ca sculpturi
Cioplite-n fantezia eternei naturi.

Mai jos, înspre dealuri, pe văi în culori
Sonde se înalță, țintind înspre nori,
Aurul negru al țării e scos
De oameni harnici, muncind curajos.

Livezi multe-n jur, în rod greu se-ntrec
La culesul de vii, colective petrec;
Mese-ntinse, belșugul din plin răsplătesc
Pe toți cei ce astăzi liberi muncesc.

În uzine, în mine, pe șantiere, pe ogoare
Conduși de Partidul Clasei Muncitoare,
Patrie frumoasă, nespus te iubim
Și prin munca noastră, în veci te slăvim!

MIHNEA ANDREI
pionier
cl. a VI-a D, Școala medie nr. 5 „Mihail Sadoveanu"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.